

Študentski klub Kamnik

INFORMATOR
SEPTEMBER

2020

UVODNIK

Pozdravljeni, pred nami je mesec september, ki nekatere že vabi v šolske klopi, nekatere pa nagovarja naj oddidejo na še zadnje počitnice. V klubu imamo pripravljenih nekaj novih ugodnosti, zato si kar oglejte naš informator in poizvedite več o le-teh!

UREDNICI DORA BELAVIČ IN AJDA KLIČIĆ

**MISEL
MESECA**

**Education is the most
powerful weapon you can
use to change the world.**

NELSON MANDELA

ŠPORTNE UGODNOSTI

- FUNKCIONALNI TRENING ZA
ŽENSKE - LIZA KREGAR
- ŠPORTNA VADBA FENIKS
- TEČAJ ŠPORTNEGA PLEZANJA

ŠKK PREHRANA

- PICERIJA SKOK
- VRATARNICA

OSTALE UGODNOSTI

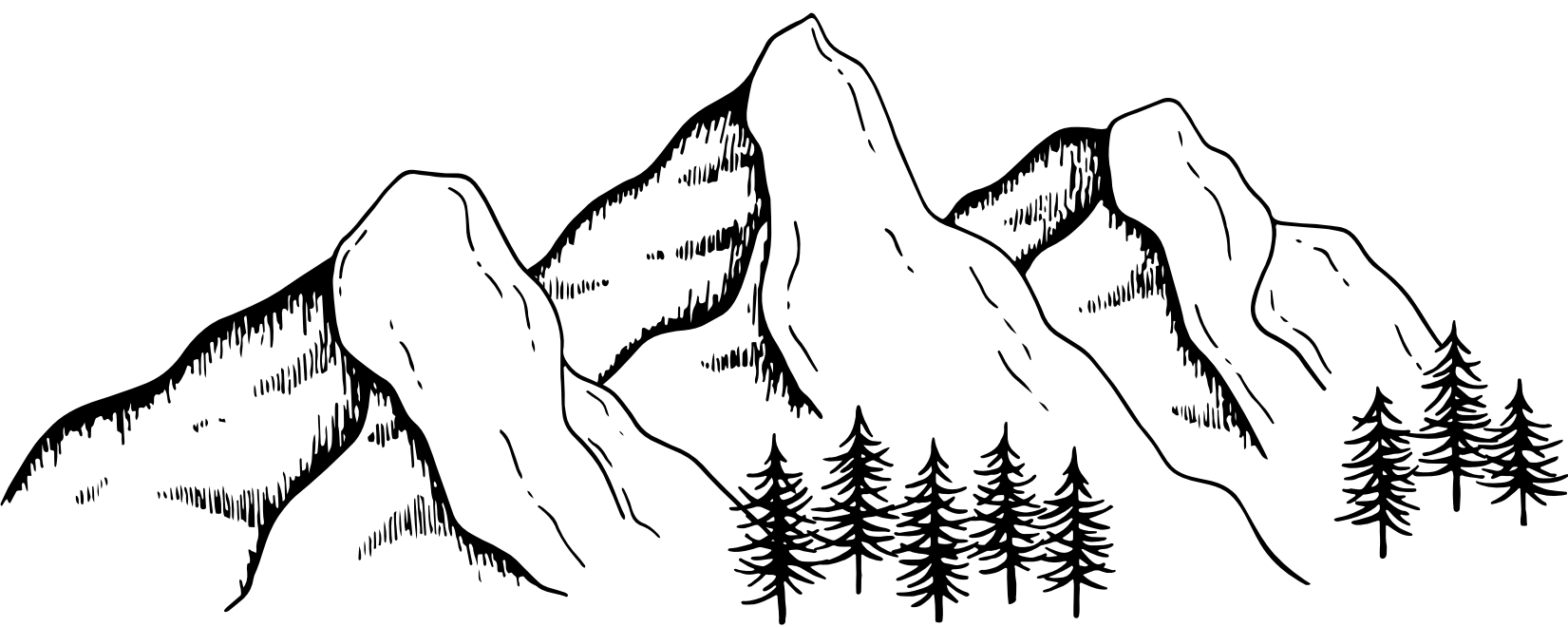
- LENA VAS SPEDENA
- KNJIŽNICA F.B. KAMNIK

POHODNIŠKI IZZIV

KUPONČEK ZA VSE POHODNIKE

Vsakega pohodnika, ki je pri akciji 25 vrhov za 25 let, osvojil vsaj I vrh, na klubu čaka kuponček za hrano in pijačo na Veliki Planini v gostišču Zeleni rob. Za dokazilo prinesite s seboj dnevnik. Pridi po kuponček, da se boš na naslednjem izletu sladkal z jabolčnim ali sirovim zavitkom ter spil en dober čaj. P.S.: Če pa še ne sodeluješ ampak bi rad, pa prlet' na klub po svoj planinski dnevnik in sodeluj tudi ti

Dogodki v septembru

DRUŽABNE IGRE V KERŠMANČEVEM PARKU

Živjo! Študentski klub Kamnik bi rad nazaj obudil druženje v živo, seveda z upoštevanjem priporočil NIJZ (do 50 udeležencev, obvezno razkuževanje rok). V ta namen organiziramo dogodek Družabne igre na prostem, ki se bo odvijal v četrtek, 3. 9. ob 18.00. Dobimo se v Keršmančevem parku. Vsak naj sam prinese svojo podlogo, za igre, pijačo in prigrizke pa poskrbimo mi. Ker moramo voditi evidenco vseh udeležencev, vas lepo prosimo, da izpolnete spodnji obrazec <https://forms.gle/i86JWDUtVTDmKfnr>

Za več informacij si pogledjte naš facebook profil.

brezplačne ugodnosti

Barvno tiskanje in vezava

Vezava in tiskanje (50 strani na dan) sta za člane ŠKK brezplačni. Vsak mesec ti zvežemo tudi dve skripti. Velja za študijske materiale in s faksom povezane zadeve, ne za križanke.

Izposoja iger

Activity ,Takenoko, Dobble, Zombie run, Risk, Jenga, Jungle Speed

Tik-Tak Boom, Vprašanje velikosti, Spletke, Tarok, Naseljenci

Make n' Break in še mnoge drugedajte nekaj besedila telesa

**ZNE ŠOS sporoča: študenti
se srečujemo predvsem z
diskriminacijo zaradi
državljanstva in starosti**

ŠOS, 24.8.2020

ŠOS je 2. julija 2020 s strani Zagovornika načela enakosti (ZNE) prejel poizvedbo glede diskriminacije in z njo povezanih vprašanj, ki jih organizacije civilne družbe zaznavamo na svojih področjih dela. Kot nacionalna stanovska organizacija, ki se ukvarja predvsem s področji izobraževanja, socialne zaščite ter socialnih ugodnosti, zdravstvenega varstva, dela in zaposlovanja (predvsem mladih) ter stanovanjske politike, smo zagovornika opozorili na diskriminatorne prakse in pravila, s katerimi se srečujejo študenti, ki študirajo na slovenskih višje- in visokošolskih zavodih. Pri svojem delu se ŠOS, glede na različne vrste diskriminacije, srečuje predvsem z diskriminacijo zaradi starosti in državljanstva, redkeje pa z diskriminacijo na podlagi spola.

Diskriminacija glede na starostEno od glavnih področij dela ŠOS je vezano na zagovorništvo socialnih pravic, ki izhajajo iz statusa študenta (npr. pravica do subvencioniranega bivanja, subvencioniranega prevoza z javnim potniškim prometom, subvencionirane študentske prehrane; pravica do pridobitve štipendije; pravica do brezplačnega zdravstvenega zavarovanja). Status študenta študentom pripada po 65. členu Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/I2 - uradno prečiščeno besedilo, 40/I2 - ZUJF, 57/I2 - ZPCP-2D, 109/I2, 85/I4, 75/I6, 61/I7 - ZUPŠ in 65/I7; v nadaljevanju: ZVis), omejuje pa ga 70. člen ZVis, ki določa razloge za prenehanje statusa. V praksi je tako status študenta omejen s časom trajanja študijskega programa in dodatnega leta (prepis, ponavljanje ali absolventska leto).

69. člen ZVis dodatno določa, da imajo študenti, ne glede na to, ali se študij izvaja kot redni ali izredni, pravice in ugodnosti, ki izhajajo iz naslova statusa študenta, kot jih določajo posebni predpisi, če niso v delovnem razmerju ali ne opravljajo samostojne registrirane dejavnosti, niso vpisani v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu oziroma niso poslovodne osebe gospodarskih družb ali direktorji zasebnih zavodov. Na ta način krovni zakon omejuje obseg upravičencev do pravic in ugodnosti iz statusa študenta, ki jih sicer podeljuje področna zakonodaja. Te omejitve zagotavljajo, da so do pravic in ugodnosti upravičeni le tisti študenti, katerih primarna aktivnost je študij in ne npr. delo. Ker so pravice in obveznosti tistih študentov, ki študirajo ob delu primarno določene z drugo zakonodajo (npr. delovnopravno), je smiselno, da ti študenti niso upravičeni tudi pravic iz statusa študenta.

ZVis kot krovni zakon s področja visokega šolstva tako ne določa starostnih omejitev za koriščenje pravic iz statusa študenta. ZVis celo omogoča brezplačni študij za vse državljane Republike Slovenije do dosežene 2. bolonjske stopnje, ne glede na starost študenta, kar je z vidika spodbujanja vseživljenjskega učenja vsekakor na mestu. Medtem, ko za pridobitev pravice do subvencioniranega bivanja, subvencioniranega prevoza z javnim potniškim prometom in subvencionirane študentske prehrane v področnih zakonih ni starostne omejitve, je ta določena za področji štipendiranja in zdravstvenega zavarovanja.

Na področju štipendij Zakon o štipendiranju (Uradni list RS, št. 56/I3, 99/I3 - ZUPJS-C, 8/I6, 6I/I7 - ZUPŠ in 3I/I8, v nadaljevanju: ZŠtip-I) v I3. členu določa, da lahko štipendijo pridobijo: "upravičenci, ki so pred dopolnjenim 22. letom starosti prvič vpisani v program nižjega poklicnega izobraževanja, srednjega poklicnega izobraževanja, srednjega tehniškega ali drugega strokovnega ter splošnega izobraževanja, za katerega uveljavljajo pravico do štipendije ali upravičenci, ki so pred dopolnjenim 27. letom starosti prvič vpisani v program višješolskega ali visokošolskega izobraževanja prve ali druge stopnje, za katerega uveljavljajo pravico do štipendije". Navedeni starostni pogoji so, po našem mnenju, diskriminatorni.

Na področju zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja 22. člen Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 - uradno prečiščeno besedilo, II4/06 - ZUTPG, 9I/07, 76/08, 62/I0 - ZUPJS, 87/II, 40/I2 - ZUJF, 2I/I3 - ZUTD-A, 9I/I3, 99/I3 - ZUPJS-C, 99/I3 - ZSVarPre-C, III/I3 - ZMEPIZ-I, 95/I4 - ZUJF-C, 47/I5 - ZZSDT, 6I/I7 - ZUPŠ, 64/I7 - ZZDej-K in 36/I9; v nadaljevanju: ZZVZZ) določa, da je otrok, ki ni sam zavarovanec, zdravstveno zavarovan kot družinski član do dopolnjenega 15. leta starosti oziroma do dopolnjenega 18. leta starosti, po tej starosti pa, če se šola, in sicer do konca šolanja, vendar največ do konca šolskega oziroma študijskega leta, v katerem dopolni 26 let. Navedeno določilo se navezuje na ureditev, določeno v 183. členu Družinskega zakonika (Uradni list RS, št. 15/I7, 2I/I8 - ZN0rg, 22/I9 in 67/I9 - ZMatR-C), po kateri so starši svojega otroka dolžni preživljati do polnoletnosti, oziroma do njegovega dopolnjenega 26. leta, če se ta izobražuje .

Po 20. členu ZZZVZ pa so lahko kot družinski člani zavarovani tudi zakonec, pastorki, vnuki, bratje, sestre in drugi otroci brez staršev, ki jih je zavarovanec vzel k sebi in jih preživlja ter starši, ki živijo z zavarovancem v skupnem gospodinjstvu in jih zavarovanec preživlja. Vendar pa je treba izpostaviti, da mladi v izobraževanju, še posebej pa študenti, težijo k samostojnosti že v času izobraževanja. Več kot polovica študentov v času študija ne biva s starši, več kot dve tretjini jih opravlja študentsko delo (v povprečju zaslužijo preko 200 eurov mesečno), 10 odstotkov pa jih je tudi zaposlenih. Kljub temu, da so jih njihovi starši dolžni preživljati, se v praksi pogosto dogaja, da študenti pomagajo svojim staršem pri preživljanju, kljub temu, da so ti celo zaposleni. Preživljanje otrok, ki so v izobraževanju, je tako bolj zakonska kategorija, kot dejansko stanje.

Na drugi strani je pomembno opozoriti tudi na to, da zdravstveno zavarovanje družinskega člana zavezanca, samega zavezanca ne stane nič. Ne vplačuje npr. dodatnega prispevka za zdravstveno varstvo družinskega člana. Ta obveznost za družinskega člana nastane, ko ta postane zavarovanec po kateri od drugih podlag, določenih v prvem odstavku 15. člena ZZVZZ. Poleg tega delodajalci za dijake in študente, ki opravljajo študentsko delo, vplačujejo 6,36 % bruto prihodka iz študentskega dela za zdravstveno zavarovanje. Ti dijaki in študenti so še vedno zavarovani kot družinski člani (njihova zavarovalna podlaga se ne spreminja), dodatnih pravic iz tega naslova pa zato niso deležni. Glede na navedeno menimo, da povezava med družinsko politiko in zdravstvenim zavarovanjem dijakov in študentov ni smiselna. Posledično pa ni smiselno omejevanje pravice do brezplačnega zdravstvenega varstva (kar v praksi to je) za dijake in študente, ki se izobražujejo, glede na njihovo starost.

Diskriminacija glede na državljanstvo/stalno prebivališče

Podobno kot pri diskriminaciji glede na starost na področju štipendiranja in zdravstvenega zavarovanja so, po našem mnenju, neupravičeno diskriminirani tudi študenti, ki niso državljani Republike Slovenije. Glede na državljanstvo so po našem mnenju neupravičeni tudi študenti na področju subvencioniranega bivanja študentov. 7. člen ZVis namreč določa, da imajo državljani članic Evropske unije pravico do izobraževanja na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije ter da se tuji državljani, pod pogojem, da se uporablja načelo vzajemnosti, lahko izobražujejo na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije.

Štipendija se, po 12. členu ZŠtip-I lahko dodeli: državljanom Republike Slovenije in njihovim vzdrževanim družinskim članom s prebivališčem v Republiki Sloveniji; državljanom Republike Slovenije s prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki so pripadniki italijanske ali madžarske narodne skupnosti; državljanom držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) in njihovim vzdrževanim družinskim članom s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji; delavcem migrantom, ki so državljani države članice EU, če so zaposleni ali samozaposleni v Republiki Sloveniji, in njihovim vzdrževanim družinskim članom, ki prebivajo v Republiki Sloveniji; obmejnimi delavci, ki so državljani države članice EU in prebivajo v drugi državi članici EU, če so zaposleni ali samozaposleni v Republiki Sloveniji, in njihovim vzdrževanim družinskim članom, za izobraževanje v Republiki Sloveniji; državljanom tretjih držav, ki so pridobili status rezidenta za daljši čas.

Do štipendij tako praviloma niso upravičeni študenti, ki nimajo slovenskega državljanstva, ki pa so s pravicami in obveznostmi izenačeni s študenti s slovenskim državljanstvom. Na področju zdravstvenega zavarovanja so tuji študenti zavarovani po drug pravnih podlagi kot slovenski študenti. Prvi so zavarovani po 14. točki prvega odstavka 15. člena (tujci, ki se izobražujejo ali izpopolnjujejo v Republiki Sloveniji, ki niso zavarovani iz drugega naslova), drugi pa po že omenjenem 20. in 22. členu ZZVZZ (kot družinski član do dopolnjenega 15. leta starosti oziroma do dopolnjenega 18. leta starosti, po tej starosti pa, če se šola, in sicer do konca šolanja, vendar največ do konca šolskega oziroma študijskega leta, v katerem dopolni 26 let).

Na podlagi 48. člena ZZVZZ so zavezanci za plačilo prispevkov za zavarovanje za primer bolezni in poškodbe izven dela za tuje študente sami zavarovanci (sami plačajo zdravstveno zavarovanje), medtem ko so slovenski študenti do dopolnjenega 26. leta zavarovani kot družinski člani (zavarovanje je 'brezplačno'). Tako je zdravstveno zavarovanje v praksi plačljivo za tuje in brezplačno za slovenske študente. Tudi na področju subvencioniranega bivanja študentov so tuji študenti v neenakem položaju s slovenskimi študenti. Najprej je potrebno opozoriti, da pravico do subvencioniranega bivanja ohlapno opredeljuje ZVis, natančneje pa Pravilnik o subvencioniranju bivanja študentov. ZVis v drugem odstavku 73.b člena tako določa, da se pri subvencioniranju bivanja študentov, državljanov Republike Slovenije, upošteva učna oziroma študijska uspešnost, materialni položaj, oddaljenost stalnega prebivališča od kraja študija ter socialne in zdravstvene razmere študenta.

Navedeni dvoumni zapis natančneje določa Pravilnik o subvencioniranem bivanju, ki v I. točki prvega odstavka 13. člena kot splošni pogoj za pridobitev pravice do subvencioniranega bivanja, določa državljanstvo Republike Slovenije. Dodatni primer diskriminacije na podlagi stalnega prebivališča za tuje študente je predstavljala dodelitev enkratnega solidarnostnega dodatka za študente na podlagi šestega odstavka 58. člena Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20 in 6I/20; ZIUZEOP).

Ta se je izplačal študentom s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki se v študijskem letu 2019/2020 izobražujejo po javnoveljavnih študijskih programih v Republiki Sloveniji in na dan 13. marca 2020 niso bili vključeni v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi 14., 15., 16., 17. in 25. člena ZPIZ-2. Ker lahko tujci, ki v Republiki Sloveniji polnopravno študirajo (niso le na študijski izmenjavi v Republiki Sloveniji), stalno prebivališče prijavijo šele s pridobitvijo dovoljenja za stalno prebivanje, tega pa šele po petih (5) letih neprekinjenega bivanja v Republiki Sloveniji, velika večina teh študentov pogoja stalnega prebivališča ni izpolnjevala. ŠOS je tekom sprejemanja ZIUZEOP opozarjal na problematiko, vendar spremembe ZIUZEOP, s katero bi bili do enkratnega dodatka upravičeni tudi tuji študenti, ni bilo.

IZGINJAJOČE VODE

NATIONAL GEOGRAPHIC SLOVENIJA, AVGUST 2020

“Izvajate čarovniške trike?” Tako sprašujejo ljudje po radžastanskih vaseh. Spremljajo nas s pogledi, ko hodimo mimo njih v vroči bleščavi puščave Thar. Neumiti smo, prekriti z grobim prahom, od sonca potemnele polti: ožgana ptičja strašila, ki si skupaj s tovornim oslom peš utiramo pot skozi Indijo. Domačini nas imajo za potepuške zabavljače, potujoče mazače, cirkuške nomade. Mislijo, da smo čarovniki. Odgovor na njihovo vprašanje se glasi: Da, vsekakor. V sebi nosimo čarovnijo, tako kot vsak – to je voda. Človeška bitja smo izviri slankaste vode na dveh nogah. Kakor ve vsak šolar, je v človeškem telesu približno tolikšen delež vode, kolikor je prekriva Zemljino površje. Smo vodne živali, rojene na vodnem planetu. Voda je vsepovsod, hkrati pa je ni nikjer. To je nemirna snov – nestanovitna, v nenehnem gibanju, vedno spreminjajoča agregatno stanje iz plinastega v tekoče, trdno in spet nazaj. Atom kisika. Atoma vodika. Molekule vode so šilasto oblikovane, podobno kot konica puščice. Kakor komolec.

To daje vodi polarnost, neznaten naboj na vsakem koncu molekule. V vseh svojih oblikah ima neizmerno moč pri oblikovanju naše stvarnosti. Je razdiralna in povezovalna snov v možganskih celicah, gorovjih, pari, ki puhti iz jutranjega čaja, in litosferskih ploščah. Pa je imamo vendarle tako malo na voljo za pitje! Približno 97 odstotkov vode na planetu sestavlja slane oceane. V ledu polarnih območij in ledenikih, čeprav se taliijo zaradi podnebnih sprememb, sta shranjena približno dva odstotka vode na planetu. Le absurdno drobna kapljica vseh svetovnih zalog, manj kot odstotek, je na voljo za preživetje ljudi - to je sladka voda v tekočem stanju. A kljub temu ta zaklad zapravljamo kot bedaki, izgubljeni v puščavi. Mož se očiščuje grehov v Gangesu - v vrtincu daritvenih cvetov žamet nic, odpadne plastike in fekalnih odplak. Reka, ki med hindujci velja za sveto in je ključni vodni vir območja s številnimi prebivalci in slabo razvito infrastrukturo, je ena najbolj onesnaženih na svetu.

To daje vodi polarnost, neznaten naboj na vsakem koncu molekule. V vseh svojih oblikah ima neizmerno moč pri oblikovanju naše stvarnosti. Je razdiralna in povezovalna snov v možganskih celicah, gorovjih, pari, ki puhti iz jutranjega čaja, in litosferskih ploščah. Pa je imamo vendarle tako malo na voljo za pitje! Približno 97 odstotkov vode na planetu sestavlja slane oceane. V ledu polarnih območij in ledenikih, čeprav se talijo zaradi podnebnih sprememb, sta shranjena približno dva odstotka vode na planetu. Le absurdno drobna kapljica vseh svetovnih zalog, manj kot odstotek, je na voljo za preživetje ljudi - to je sladka voda v tekočem stanju. A kljub temu ta zaklad zapravljamo kot bedaki, izgubljeni v puščavi.

Namenil sem se prehoditi svet. Zadnjih sedem let sem hodil po sledih vrste Homo sapiens, ki se je v kameni dobi iz Afrike odpravila raziskovat prvobitni svet. Na poti spoznavam marsikaj. Nikjer na tem dolgem pohodu - v nobeni drugi državi in na nobeni drugi celini - pa nisem naletel na okoljsko težavo tolikšnih razsežnosti, kot so težave s preskrbo z vodo v Indiji. So skoraj preobsežne in preresne, da bi jih bili sposobni dojeti. Drugi državi na svetu po številu prebivalcev, v kateri živi več kot 1,3 milijarde ljudi in kjer pokrajino zaznamujejo slovite reke - Ind, Ganges, Bramaputra z vsemi mogočnimi pritoki - grozi pomanjkanje vode, katerega posledic ni mogoče predvideti.

Približno sto milijonov ljudi v 21 indijskih velemestih, med katerimi so Delhi, Bangalore in Hyderabad, bo morda podtalnico povsem izčrpalo že do konca tega leta. Kmetje v severnoindijski zvezni državi Pandžab, pomembni azijski žitnici, se pritožujejo, da podtalnica, ki jo nenehno črpajo hitreje, kot se obnavlja, v eni sami generaciji upade za 12, 18 ali celo 30 metrov. Težava pa ni omejena zgolj na preskrbo. Onesnaževanje z industrijskimi in komunalnimi odplakami ter padavinska voda, ki odnaša onesnaževala s kmetijskih površin, sta povzročila zastrupitev celotnih porečij. Vsega skupaj živi v pomanjkanju neoporečne vode približno 600 milijonov ljudi.

Že skoraj poldrugo leto hodim po rečnih ravninah severne Indije. Koračim čez betonske avtocestne nadvoze, lovim ravnotežje na železniških mostovih in v majavih čolnih sedim na nahrbtniku, ko prečkam reko za reko. Na stotine jih je. Po hinduističnem izročilu je vsaka od njih sveta – celo božanstvo. Prihodnost Indije bo odvisna od muljastih tokov teh rek. “Bo čarovniška predstava?” sprašujejo ljudje v puščavi Thar.

BOJ ZA GLAS NA VOLITVAH

NATIONAL GEOGRAPHIC SLOVENIJA, AVGUST 2020

Rečeno, storjeno!" Je Susan B. Anthony 5. novembra 1872 zapisala v pismu prijateljici. Tistega dne je Anthonyjevi in njenim trem sestram uspelo, da so se udeležile volitev v Rochestru v zvezni državi New York. Skoraj celo stoletje po ustanovitvi države, sedem let po koncu državljanske vojne in dve leti po tistem, ko so s 15. amandmajem dobili volilno pravico afroameriški moški, je bilo večini žensk še vedno prepovedano voliti. Anthonyjeva in njene sestre so bile prepričane, da jim ne bodo dovolili. Pravzaprav so upale, da jim ne bodo, saj so potrebovale razlog za tožbo.

Toda Anthonyjeva, ki so jo dobro poznali in se je bali, ni mogla iz svoje kože. Tako je že nekaj dni prej z ostrim jezikom dosegla, da so mladi uradniki, pri katerih je v tamkajšnji brivnici potekala prijava volivcev, v volilni imenik vključili tudi njihova imena. Ko se je ta taktika proti pričakovanjem izkazala za uspešno, je zanjo povedala še drugim. Na dan volitev je v Rochestru glasovalo kakih 15 žensk. "V Rochestru smo zakuhale lepo reč," je Anthonyjeva sporočila prijateljici in soaktivistki Elizabeth Cady Stanton. Čeprav ni pričakovala, da bo res volila, je dobro vedela, da njena kljubovalna gesta ne bo ostala brez posledic

Dva tedna pozneje se ji je ponudila priložnost, ki si jo je želela. Prišla je v obliki uglajenega zveznega policista, ki je potrkal na njena vrata, da bi jo aretiral. Ženske so imele takrat za seboj že več desetletij prizadevanj za volilno pravico. Začele so dvomiti o podrejeni vlogi, ki so jo imele v družbi, organizirale so shode, da bi izboljšale pravice žensk v zakonski zvezi, in zahtevale splošno volilno pravico. Drznile so si prestopiti prag varnega okolja družine in soseske ter se podati na kraje, kamor ne bi šla nobena "častivredna" ženska, kakršna prav tako ne bi javno spregovorila pred mešanim občinstvom.

Vrinile so se v politični proces, ki jim sam od sebe ni hotel narediti prostora. Vztrajale so pri pravicah, o katerih so verjele, da jim kot državljanke pripadajo. Dosegle so, da je ženska volilna pravica postala vprašanje, ki ga politiki niso mogli več pometati pod preprogo.

A pred njimi je bila še dolga pot oziroma skoraj pol stoletja trajajoča kampanja, v kateri so svoje zahteve postavljale po vsej državi. Devetnajsti amandma, ki je določal, da nobenemu državljanu ni mogoče odreči volilne pravice na podlagi spola, je bil uradno sprejet 26. avgusta 1920. To je pomenilo velikanski dosežek. Takrat je pravico voliti dobilo približno 27 milijonov žensk, kar pomeni največji porast potencialnih volivcev v vsej ameriški zgodovini. A zmaga ni bila popolna. Tako na zvezni ravni kot na ravni posameznih zveznih držav so še naprej veljali omejevalni zakoni, ki so določali glavarine, teste pismenosti in etnične prepreke za pridobitev državljanstva, zaradi katerih številne nebele ženske - Afroameričanke, Indijanke ter Američanke latinskoameriškega in azijskega rodu - še vedno niso imele pravice do volilnega listka. Podobno je veljalo tudi za številne nebele moške, in to kljub 15. amandmaju.

Sledite nam na družabnih omrežjih

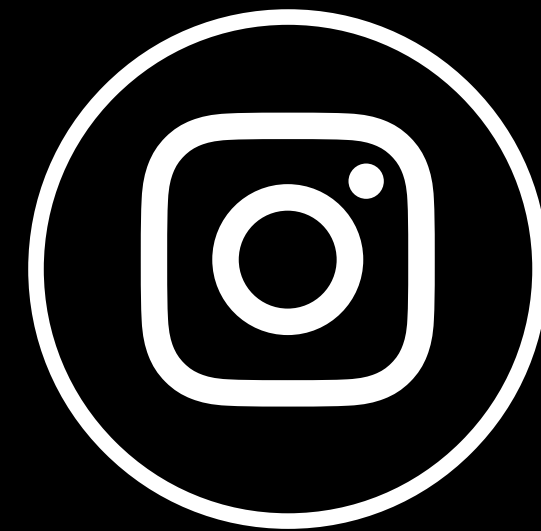
SNAPCHAT

...

FACEBOOK

...

INSTAGRAM

ŠTUDENTSKI KLUB - NAJPRIJAZNEJŠA SOBA V KAMNIKU

NASLOV

Šutna 54, I24I
Kamnik

DELOVNI ČAS

PONEDELJEK IN
PETEK: 10:00-15:00
ČETRTEK IN TOREK:
15:00-20:00
SREDA, VIKEND IN
PRAZNIKIŽ: ZAPRTO